

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

ПРОЛЕТАРИ ВСІХ КРАЇВ, ЄДИНАТЕ СІМ!

UKRAINIAN LABOR NEWS

Виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday.

CORNER PRITCHARD AVE. & MCGREGOR ST.

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

PIK V.

Ч. 43.

СЕРЕДА, 30. МАЯ 1923.

WINNIPEG, MAN.

WEDNESDAY, MAY 30th, 1923.

No. 43.

VOL. V.

В КРОВАВИХ ЗАВОРУШЕННЯХ В РУРСЬКІМ БАСЕЙНІ УБИТО ЗА ТИЖДЕНЬ ТРИЦЯТЬ РОБІТНИКІВ КОМУНІСТІВ.

БЕРЛІН, 28. мая. — "Фосіше Шайтун" обчислює сьогодні, що в революційній повстанні в Рурщині убито цього тижня 30 комуністів і інших цивіль.

7 осіб убитих і 93 ранених під час боротьби в Бохумі.

БЕРДЕН, Німеччина, 27. мая. — В боротьбі між цивільними і охотничою поліцією з однієї сторони а комуністами з другої убито в Бохумі від суботи вечера 7 осіб а ранено 93.

Комунисті посідають рушницю і є добре організовані. Приватні відомості через телефон вказують, що заворушення продовжається з крайнім насильством.

Бельгійські окупаційні війська в Бірі відперли комуністів, які хотіли там організувати повстання.

2 убитих і 13 ранених в боротьбі в Веттені.

БОХУМ, 27. мая. — Вчера вечером відбулися тут грізні комуністичні заворушення. Нині в місті було спокійно, однак безпорядки продовжилися на передмістях.

В копалинях коло Ванне прийшло до заворушення, а в Веттені прийшло до боротьби, в якій 2 особи убито а 13 ранено.

Всіх жертв від вчера рана налічують 4 убитих і 30 ранених.

8 убитих і 80 ранених в Гельзенкірхені; комуністи захопили поліційну стачку.

ГЕЛЬЗЕНКІРХЕН, Німеччина, 25. мая. — Підчас завзятої боротьби, яка вибухла тут між комуністами і обороною а середі, убито 7 мушні і одну дитину, а від 70 до 80 осіб ранено. Боротьба вивязалася ізза того, що комуністи захопили в свої руки поліційну стачку.

Оборона, яка посідала будинок, зістала програна після тяжкої боротьби, яка перенеслася відтак на вулицю. Помешені жертви є майже однакові по сторони комуністів і оборони.

Сьогодні комуністи все ще держать поліційну стачку в своїх руках, яка в часті є знищена вогнем.

Страйк викликаний комуністами поширюється.

ЕССЕН, 25. мая. — Страйк в Рурщині, започаткований комуністами, шораз зростає і включає тепер тисячі робітників, що працюють в фабриках заліза і сталі, в додатку до вуглекопів, що застрайкували перше.

Последніми на страйк вийшли 20,000 робітників в сталінях в Ремшайді, коло Ельберфельду, яким відмовлено 50 процент підвіжки платні, що вони домагалися.

Обчислюють, що в окрузі Гельзенкірхен є тепер на страйку 50,000 вуглекопів.

Німечке правительство звертається до Французів а поміч проти комуністів.

ЛОНДОН, 25. мая. — Німечке правительство є зааярмоване донесеннями, що уружені комуністичні віддани машерують на Ессен, і попросило дозволу французьких властей

на висланні німечкої поліції з неокупованої території до Ессену і Гельзенкірхену. Таку відомість приносить нинішня депеша з Берліна до "Сентрал Нюс".

Німці просять Дегута, щоби дозволив вернути німечкій поліції.

ЕССЕН, 25. мая. — Німечкій урядники оповістили тут нині, що страйк в Рурщині прибирає такі розміри, що вони рішили звернутися до ген. Дегута, щоби він дозволив повернути до Рурщини німечкій поліції, яка була розоружена і прогнана французькими окупаційними властями в лютім. Німці заявляють, що поліція є конечна для вдержання порядку в Дортмунді і інших неспокойних місцях, які є тепер без жадної поліційної охорони.

В Ессені убито 11 осіб.

Трицять залізничні і сталеві фабрик замкнено через страйк, викликаний після того, як в фабриках були комуністичні агітатори. Головні департаментові скелпи і багато малих скелпів зістали також замкнені. Робітничі гвардії стережуть мійський ратуш і вулицю, на котрій знаходиться найбільший банк. Виданий нині офіційний звіт каже, що в недавніх заворушеннях в Ессені убито 11 осіб.

Французькі війська здушуть заворушення страйкерів.

БЕРЛІН, 28. мая. — Тут отримано сьогодні відомості, що французькі власти роблять заходи, щоби недопустити до поширення робітничих страйків в Рурщині. Генерал Дегут мав видати приказ, щоби німечкій залізничники по цілій Рурщині вернули до двох днів до роботи, бо в противнім разі будуть прогнані з краю.

Коли відносини сейчас не поправляться, французькі війська будуть ужити для здавлення заворушень і для охорони загалу перед дальшими безпорядками. У Ванне Французи вже вмишались, щоби привернути порядок. Від кількох днів держаться напоготові патрулі і коли дано алярм, вони не впустили всіх прохожих на вулиці.

Комунисті мають верх в Дортмунді.

ЕССЕН, 28. мая. — Безпорядки в Рурщині, виникнувші через страйк і діяльність комуністів, є видимо тепер зосередоточені в Дортмунді, де населення перебуло ніч терору і комуністи є нині горою.

Страйк поширюється на Надрещину. В Дуйсбургу металеві робітники вийшли нині на страйк.

Французи стратили Німця за саботажа.

ЛІССЕЛЬДОРФ, 26. мая. — Французьке військо стратило нині Альберта Шлягетера за саботажа на залізницях в окупованій території і за інші переступства. Це є перша екзекуція в окупованій полості.

Тяжка кара за написання обидливого листа.

БЕРЛІН, 27. мая. — Французький військовий суд в Вердені

засудив Німця Шене з округу Ессен на п'ять років в'язниці і на заплачення 10 мільонів марок кари за написання обидливого листа до генерала Дегута.

Упльнували повстання на конференції з Радеком.

БЕРЛІН, 25. мая. — Доносять, що кілька днів тому назад німечкій і російські комуністи зібралися в Бохумі, в Рурськім басейні, і на конференції з Карлом Радеком, польським організатором, упльнували повстання.

Заворушення в Гельзенкірхені розпочалося з того, що страйкери входили до скелпів з ложивою і проголошували, що пожива є сконфисована для голодних. Цему поствалено місяцями опір, який привів до боротьби, і в короткмі часі місто було сценою бою.

Тепер комуністи контролюють деякі часті міста, включно з поліційною стачкою. Комуністичні уружені гвардії є розставлені по стратегічних місцях.

Наказано розв'язати червону гвардію.

БЕРЛІН, 24. мая. — Наслідком заурьен в Гельзенкірхені пруський міністер внутрішніх справ Северінг наказав розв'язати в Пруссії всі комуністичні "сотні". Поліції приурочено арештувати всіх провідників таких боеквих відділів.

Забурення в Рурщині обіймають тепер цілий індустриальний округ між містами Гельзенкірхен, Бохум і Дортмунд.

Окупація Рурщини не оплачується.

ПАРИЖ, 21. мая. — Звіт посла Еймонда в урядовій вістнику виказує, що кошти французької окупації Рурщини за час від 11. счія до кінця мая будуть вносити около 150 мільонів франків, підчас коли дохід французького правительства з продажі вугля, коксу, залізниць, грошевих кар і т. п. буде вносити заледви 100 міль. франків.

Звіт виказує, що крім повищеного недобору в сумі 50 міль. франків Франція понесить ще й другу велику шквду, бо перод окупацією одержувала вона без всяких коштів від Німеччини велику скількість вугля, коксу і дерева згідно з постановами договору.

ДРУГИЙ І ДРУГИЙ З ПОЛОВИНОЮ ІНТЕРНАЦИОНАЛІ ЗЛУЧИЛИСЯ.

ГАМБУРГ, 24. мая. — Другий і Другий з половиною соціалістичні Ітернаціоналі перестали існувати і на їх місце створено об'єднану організацію з назвою Соціалістичний Робітничий Ітернаціонал. Нову організацію сформували тут представники соціалістичних партій з трицятьох ріжних країв, включно зі Злученими Державами.

Декотрех не приймають.

Новий Ітернаціонал має включати всіх соціалістичних робітників світа, хоч під цю пору виключає соціалістичних представників, які на своїм з'їзді в Палестині відказалися вступити до Другого Ітернаціоналу, як також сепаратистичні групи в Чехословаччині і Росії.

АНГЛІЯ ПРОТИ ЗІРВАННЯ ЗНОСИМ З СОВІТАМИ.

ЛОНДОН, 26. мая. — Велика Британія рішила, що не буде зірвання зносин з Світською Росією.

В дипломатичних кругах уважають, що хоч світська нота під деяким зглядом не є шіаком вдоволяюча, то оставші точки в спорі з світським правительством дадуться поладити підчас переговорів.

Независима Партія Праці проти політики Корзона.

МАНЧЕСТЕР, 23. мая. — Головна рада Независимої Партії Праці оголосила маніфест з приводу ноти Корзона до Світської Росії, в якій характеризує політику англійського правительства як крайне лицемерство.

В маніфесті говориться, що ще ніколи нелучалося, щоби так маловажні причини могли дати привід до так грізної ситуації.

Красін має охоту їхати до Злучених Держав.

ЛОНДОН, 24. мая. — Леонід Красін розмовляючи сьогодні з американськими кореспондентами сказав, що світське правительство дасть старість а зносини зі Злученими Державами, але Вашингтон займає об'єктне становище в цій справі. "Я маю велику охоту бути в Америці" — сказав Красін — і як би американське правительство прийняло мене як представника мого правительства, то я зараз вибрався би в дорогу".

Дотично своєї місії в Лондоні Красін сказав, що Росія може поробити ще дальші уступки підчас нарад над її последню нотою, але як б'ї британський кабінет відкинув пропозицію Росії, тоді правдоподібно прийде до зірвання торговельних зносин а можливо й до мілітарної акції на Близькмі Сході.

Каже, що Антанта стремить до нової інтервенції.

БЕРЛІН, 21. мая. — Карло Радек, який перебуває тут від тижня, в розмові з представниками заграничної преси заявив, що Антанта не вдовольється зірванням зносин зі Світською Росією, але буде уживати всіляких старань, щоби викликати нову оружну інтервенцію проти Радянських Республік.

Англійський конзуль вїхав з Владивостоку також.

ТОКІО, 19. мая. — Виїзд американського і англійського конзулярних штабів з Владивостоку відбувся без ніякої пригоди. В тім місті остає тепер лиш кілька американців, між ними представник — Стандарт Ойл Компанії. Чужинці є безпечні у Владивостозі, якщо не мішануться в політику, тільки що мусять платити великі податки.

Японці удержують дальше свій конзулят, чекаючи на вислід переговорів, які ведуть тепер віскант Гото і Адольф Йоффе, світський представник.

Аралов світським послом до Латвії.

МОСКВА, 22. мая. — Бувший світський посол до Ангори Аралов зістав іменований світським послом до Латвії.

ПРЕМ'ЄР ПОЛЬЩІ ГЕН. СІКОР-СКИ ЗРЕЗИГУВАВ.

ВАРШАВА, 27. мая. — Президент Войцеховскі прийняв нині резигнацію прем'єра Сікорського, якому дано вчера в соймі вотум недовіри, коли посді відмовилися одобрити фонди на тайну поліцію, вставлені в правительствений провізоричний бюджет.

Вітос новим прем'єром.

Президент попросив однак генерала Сікорського і його міністрів, щоби вони остали ще на своїх урядах до часу, коли буде готовий обняти правління новий кабінет, який Войцеховскі поручив сформувати Вітосові, провідникові богатих хлопів.

Людовіц з Вітосом на чолі переходять до правниці.

ВАРШАВА, 21. мая. — Представник правниці зголосився до президента Войцеховскі, заявляючи йому урядово проміну в угрупованню партій (угоду між партією людовою а христ. об'єднанням народом) та жадаючи покликання правниці до утворення нового правительства.

През. Войцеховскі заявив, що теперішнє правительство позистає при кермі так довго, доки сойм не відкажеться дати йому вотум довіри. Правниці робити приготування, щоби на найближшій засіданню сойму повалити правительство лівниці з ген. Сікорським на чолі.

Як доносять правниці назначила вже важніших кандидатів на членів нового кабінету міністрів: Вітос — прем'єр і мін. внутрішніх справ; Сейда — мін. заграничних справ; Грабскі — мін. фінансів; Гломбінскі — мін. просвіти; ген. Шептицькі — мін. війни.

Шеф англійського генерального штабу в Польщі.

БЕРЛІН, 23. мая. — В Польщі перебуває від тижня шеф англійського генерального штабу лорд Кавон. Він прибув до Польщі зараз після візду звіттам шефа французького генерального штабу ген. Фоша.

Як відвідни ген. Фоша, так і відвідни лорда Кавона мали на цілі пізнати теперішню військову силу Польщі на случай нової війни в Східній Европі.

З політичних кругів доносять, що в тіснім звязку з відвідинами альянтських військових шефів Польщі стоїть теперішня політична криза в Польщі. Крайна реакція, яка кождої хвилі переїмає в свої руки державну керму в Польщі, буде сліпим знаряддям альянтської політики і буде зматати до нової війни з Радянськими Республіками.

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Оцим повідомляється всіх членів Відділу Робітничого Запомогового Товариства в Вінніпегу, що місячні збори відбудуться в суботу, дня 2. червня о год. 8.30 вечером в Укр. Роб. Домі.

Обовязком всіх членів прийти на збори в час, бо до полагадження є много важних справ. Робітників, що бажають вписатися до Робітничого Запомогового Товариства радо вітаємо.

СПРАВА КАШЕНА І ТОВ. ПЕРЕДАЄТЬСЯ СУДОВИ.

ПАРИЖ, 26. мая. — Правительство стоїть при своїй постанові, що мається судити Марселя Кашена і інших комуністів, оскаржених о противдержавні виступи.

На засіданню кабінету під проводом президента Мілерана вчера вечером рішено, що справа комуністів має бути передана назад в руки суду, так як сенат, засідаючий як пайвисший суд, заявив, що не має юрисдикції судити комуністів.

Пуанкаре хотів резигнувати, бо сенат відмовився судити Кашена.

ПАРИЖ, 25. мая. — Дізнавшись вчера пополудни, що сенат відказався судити посла Кашена та інших комуністів, оскаржених о державну зраду, прем'єр Пуанкаре удався вечером зі всіма членами кабінету до Елізейської палати і там сповістив президента Мілерана, що вони всі зрезигнували.

Здивований президент став розпитувати про причину резигнації, а дізнавшись, що тою причиною є справа судження комуністів, заявив, що резигнації не приймає. По довшій розмові з президентом прем'єр згодився оставати дальше на своїм становищі.

ФАШИСТИ ВИСТУПАЮТЬ ЗІ СВОЄІ ОРГАНІЗАЦІІ.

РИМ, 21. мая. — Фашизм наткнувся сьогодні на першу більшу трудність, яка виринула у формі сесії великого числа фашистів в Неаполі і сусежних округах, які масово виступили з організації, помешуючи її відразу о яких 40,000 членів.

Провідники партії покищо не знають, як поступати в таких випадках, і дехто з них радить зарядити крайню строгі міри і трактувати відступників як повстанців і державних зрадників.

Триваршій Відновляйте переплату на "Українські Робітничі Вісті".

Ваша переплата на "Українські Робітничі Вісті" становить...

УВАГА! - ПЕРШИЙ ПІКНІК! - УВАГА!

ЗАХОДОМ ВІДДІЛУ У. Р. Д. СПІЛЬНО З ЖЕНСЬКИМ ВІДД. С. МЕЛЬНИЧУКА В ІСТ КИЛДОНАН

устроюється

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 3. ЧЕРВНЯ, В МОРС ПЛЕЙС

ПЕРШИЙ ВЕЛИКИЙ

ПІКНІК

Коли хочете захити свіжим воздухом по довгіи зимі, так їдте всі і кличте своїх знакомих на цей перший в цім сезоні пікнік. Згадні віддани роблять всякі старання, щоби всі були задоволені. Програма пікніку дуже цікава. В програму входять: для гуляючих добрана музика і спеціальна підлога, для спорту гарні нагороди, для гододних свіжї перекуски і зимні напийки та багато інших несподіванок. Чистий дохід з цього пікніку призначений на укр. робітничу пресу в Канаді.

ТОМУ ТІДМО ВСІ НА ЦЕЙ ПЕРШИЙ ПІКНІК!

ЯК ІХАТИ: — Беріть "Морс Плейс" стрітку, котра їде Мейн стрітом і їдте до місця де вона вертає назад, а там будуть товариші, котрі вкажуть вам дорогу на місце пікніку.

Заряд Р. З. Т.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man.
Subscription per year \$4.00
Telephone: St. John 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
газета для робочого люду — виходить два рази на тиждень:
В СЕРЕДУ І СУБОТУ.
Видає Стіварищення "Українських Робітничих Вістей".
Передплата на рік \$4.00
Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS,
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

ПРИЇХАВ ЩЕ ОДИН ЗА-ДОЛЯРАМИ.

Через останні два роки українська еміграція в Злучених Державах і Канаді є головною опорою галицької української контрреволюції, що має свій головний офіс у Відні. Петрушевич вислав на цей бік океану таких "народних діячів" за доларами: Цегельського, Березовського, Мишуту, Боберського і Назарука. Перші три оперували в Злучених Державах, два останні оперували в Канаді. Одиноким завданням їх всіх було і є — збирати від добродушних людей долари. І треба признати, що в Злучених Державах Петрушевичом висланнимкам пошастило. Вони збрали там поперх 140 тисяч доларів. Зате в Канаді ім не пішло так гладко. Перша операція на фармерській і робітничій кішеші з Боером на чолі в 1921 році закінчилася повним фіаском. З кампанії за "одним мільйоном доларів" вишшов ційскі скандал серед самих "патріотів". Догерва приїхавши минулого року Назарук вочав збирати гроші. Так що через два останні роки Петрушевич і його братія живуть за гроші, вимушені від укр. робітників в Злуч. Державах і Канаді.

Та Петрушевичим післанцям можна було витуманувати гроші тоді, коли вони могли дурити легковірних людей тим, що, мовляв, антанта справи Східної Галичини ще не вирішила і тому Петрушевичи треба грошей, щоб за них виїхати міль "вибороги" у антанти самостійній Східної Галичини. Однак цей ликом шитий "аргумент" втратив цілковито свою вартість, коли дня 14. марта ц. р. антанта копула Петрушевича і признала Східну Галичину Польщі. Тепер вже не можна більше дурити людей тим, що Петрушевич за долари "виборе" у антанти Східну Галичину. Значить, приходить кінець збиранню доларів. А коли переставлять збирати долари, то приходять кінець і галицькій українській контрреволюції. А на це вона не хоче згодитися. Треба, отже, якось ратувати ситуацію. Треба щось такого придумати, щоб далі збирати долари. Коли цього не можуть тепер робити Петрушевичі післанці, то треба когось іншого вислати за доларами. І придумали, і вислали.

Галицький орган Петрушевича львівське "Діло" з 29. цвнтя ц. р. приносить таку вістку:

"Володимир Целевича виїхав 24. цвнтя з Гамбурга до Америки як єдиний уповноважений представник краю. П. судія Целевича одержав повноваження не тільки від краєвих економічних і культурних товариств, а й краєвого політичного проводу. Можна надіятися, що наші земляки в океані зустринуть представника Старого Краю з повним довірям. П. В. Целевич — людина молода, беззастрешно чесна, енергійна — своєю працею підчас війни і останнього лихоліття здобув собі в краю широку популярність і безоглядне довіря. І тому саме йому доручено так відповідальну роллю єдиного умандатованого представника українського народу Галицької Землі серед нашої еміграції за океаном". (Підчеркнення наші. — Ред. "У.Р.В.")

А філадельфійська католицька "Америка" доносить, що Целевич прибув вже 12. мая ц. р. до Філадельфії і на спеціальне засідання ексекютиви т. зв. "Об'єднання" (патріотичних організацій) предлажив свої повноваження і обговорював ціль своєї подорожі.

Яка ціль подорожі Целевича до Злучених Держав, а може пізніше і до Канади — ми з "патріотичної" преси ще не довідаємося. Та можемо згоди сказати від себе, що ціль приїзду Целевича — збирання доларів. Це виявиться в найблизших днях, або і вже виявилось, коли це пишемо.

Заходить отже тепер питання, як мають віднести до цієї Целевича клясово свідомі українські робітники в Злучених Державах і Канаді? Чи мають вони так само прийняти Целевича, як і дотепершніх післанців Петрушевича, — чи інакше? Чи є яка різниця між ними, що післали Целевича, а Петрушевичам?

Насамперед зазначимо, що Целевич, як подає "Діло", одержав повноваження від "краєвого політичного проводу", це значить, від управи трудовицької (націонал-демократичної) партії, Народного Комітету. Політика Народного Комітету і взагалі галицьких трудовицьких нічим не різниться від політики Петрушевича. Ця політика (галицьких трудовицьких) має навіть дуже чорні сторони. Іменно самі трудовицькі закидали публично в пресі своїм лідерам — голові Народного Комітету д-рови Володимирів Бачинському і начальному редакторови органу трудовицьких Федєву Федорцеву, що вони вели тайні переговори з Польськими. Під натиском цих закидів оба згадані панове мусили уступити зі своїх становищ. Це одне показує вже, хто є той "краєвий політичний провід", який вислав Целевича до Америки і в імені якого Целевич має тут виступати.

Що-ж до загальної рабської політики Петрушевича супроти антанти, то галицькі трудовицькі її зовсім одобряли. Про це знова найкраще свідчить заява самого Петрушевича на одній нараді, яка відбулася вже по вирішенню альянтя справи Східної Галичини. На тій нараді делегати з Галичини (очевидно трудовицькі) докоряли Петрушевичови, чому він так вірив антанті. На це "Петрушевич відповів, що вина такого вирішення (справи Сх. Галичини) лежить по стороні краю, бо край усі його (Петрушевича) кроки і вчинки одобрявав". (Диви промову д-ра Костя Левицького на тайнім засіданню Нац. Ради у Відні дня 14. цвнтя 1923, поміщену в мін. числі "У.Р.В.") Розуміється, що під краєм треба тут розуміти галицьких трудовицьких. Отже сам Петрушевич признає, що галицькі патріоти (які вислали Целевича до Америки) одобрявали всі його кроки і вчинки. І через-те вони навіть відвчалися за всю рабську політику Петрушевича. І через-те вони заслужують на те, щоб їх делегати так само трактувати, як і всіх післанців Петрушевича.

Та на цім ще не кінчяться вина галицьких трудовицьких. По вирішенню антагто справи Східної Галичини орган трудовицьких — зразу "Громадський Вістник" а тепер "Діло" — раз-у-раз перестерігає галицьке населення перед орієнтацією на Радянську Републіку, признаючи рівночасно, що така орієнтація шораз більше здобуває собі грунт навіть серед самих націоналістів. Притім трудовицький орган обліває помями Радянську Україну і цілий С.С.Р.Р. Так немовби большевицькі буди винні, що антанта віддала Східну Галичину Польщі, а не сама антанта. Далше на згаданій вже-висше нараді з Петрушевичем трудовицькі делегати з Галичини "годились, щоб Петрушевич лишився з у-

рядом закорноном, десь може в Швайцарії, але ніжк шоби не переїздив до Харкова, або шоби вія політику з орієнтацією на Радянську Републіку". Це є слова самого Костя Левицького, сказані на згаданім вже тайнім засіданню Нац. Ради в Відні.

Отже бачите, робітники і фармери, хто це є той "край", той "політичний провід", що прислав до Америки Целевича. Це панки, що готові служити Польщі і рівночасно готові втопити в ложці води Радянську Україну і українського робітника і селянина. Це панки нічим не ліпші від Петрушевича і його віденської братії. І тому, ще раз повторюємо, делегата галицьких трудовицьких Целевича повинні українські робітники гнати від себе так само, як і Назарука та інших. Це приїхав такий самий мантія за доларами, як і попередні, диче в інакшій масці.

РЕАКЦІЯ ПІДНОСИТЬ ГОЛОВУ.

Революційні події після закінчення світової війни захитали основами капіталістичного суспільства і загрожали добробуту капіталістичних хижаків. Дрібна ліберальствующа буржуазія, яка до війни також часами бавилася в революцію, затрясла руками і ногами, коли побачила грозу надвигаючоїся дійсної революції. І без надуми почала боронити демократичний "закон і порядок". Соціалісти різних відтінків без застережень стали по стороні "демократії", а проти революції. Великі капіталісти, побачивши в жовтні соціалістичну свою опору, дали їм повну волю діланню, а самі спокійно сховалися за їх спину.

І так Носке в Німеччині, Туратті в Італії, Гендерсон в Англії, Вандервельде в Бельгії, Лонге у Франції заважто боронили проти революції в своїх краях, а великі капіталісти, дивлячись на них, сміялися в кулак. Аж нарешті прийшов час. Пішли на зелену пашу не тільки соціалістичні корольські міністри, але і їх старші брати по демократії, всі ліберальствующі Бриґґіни, Нітті, Лойд Джорджи. Великий імперіалістичний капітал, вихований за спинами соціал-патріотів і лібералів в 1918—1921 роках, почув, що небезпека вже минула, і вивигнув на диктаторів своїх ставленників: Пуанкаре, Муссоліні, Бонара Ло. А за цими великими імперіалістичними державами пішли і менші: Польща, Румунія, Югославія, Чехословачина. Навіть "нейтральна" Швеція пішла на відпочинок свого соціалістичного прем'єра Брандінґа.

Реакція в цілм капіталістичнім світі підняла голову. Вона скріпала свій фронт, централізує всі свої духові і мілітарні сили. Централізує їх в першу чергу проти радянських республік, а в другу — проти революційного руху в своїх краях.

Нота англійського правительства до Совітської Росії є першим висловом агресивних кроків світової реакції проти Радянської Републіки. Убийство Вороського є далшим епізодом в тім самим напрямі. Польська шляхта, яка не встигла ще владитися Східною Галичиною, планує напад на Гданськ. Чехословачина гонить в підземелля комуністичний рух. Бельгійський кардинал Мерсіє каже "Лігу Націй" і цілий християнський світ до хрестоносного походу на Радянську Републіку, розуміється, до походу з хрестом в одній руці, а з багнетом в другій.

А що робить реакція в тих краях з передовими радикальними робітниками, з комуністами? Вона вже їх розпинає. У Франції судять Кашена, в Бельгії судять комуністів, в Польщі кидать їх в тюрми і без жалю суду, в Румунії катують в тюрмах комуністів, а про Італію то вже нема що говорити.

А погляньмо на американський континент. В Злучених Державах тактика правительства щодо робітничого руху далеко змінилася на гірше. Попруста американські капіталісти зовсім не хочуть лишитися позади своїх європейських побратимів. В Злучених Державах розпочалася шадена нагілка на радикальний робітничий рух. В різних місцевостях арештують членів Робітничої Партії Америки і трейд-юніонних діячів, пакують їх в тюрми, накладають на них височезні "бейли", шоби не дати робітникам нагоди вибрати хоч до суду на волю своїх передових товаришів. До якого божевалія дійшла поліція в Злучених Державах може посвідчити той факт, що в Лос Енджелес вона арештувала відомого соціалістичного письменника Антона Сінклєра за те, що він на публічному мітингу читав американську конституцію.

Канада також не від мачухи. Перше всего пани заборонили до Канади вступ Говатови, бувшому президентови "Юнайтед Майн Воркерс оф Америка" в Кензас. Але вони тим не вдоволилися і розпочали нагілку на цілий 26. дистрикт "Ю. М. В. оф А." в Новій Скошії. На юнійні офіси і на доми юнійних урядників зроблено наїзди, перевернено все до гори корінем, забрано червоный прапор і соціалістичну літературу. Поліція шукала за Брюсом, редактором "Воркера", органу Робітничої Партії Канади, якому буржуазні кореспонденти приписують ніколи несказані ним вислови про "Юніон Джека". Буржуазна преса в Канаді також шораз більше починає скавувати на адресу робітництва, а до неї прилучають свій голос і попи в церквах. А за їх голосами, як звичайно, іде поліція.

Так пролетаріят цілого світа стоить тепер перед лицем світової реакції, яка, неначе предчуваччи недалекий свій кінець, вцепилася за фашизм і за терор як за останнє средство ратунку. Одною мовою заговорили генерали, прем'єри і кардинали: уружнитися багнетами і хрестами і розпочати хрестоносний похід проти Радянських Республік. Але шоби розпочати той похід, треба-перше тим самим средством здушити всі зародки революційного руху в своїх краях. І за ними діло не стане. Скорб' лише не відчужує належитого опору зі сторони робітництва, вони розпочнуть свій похід на всіх фронтах. І робітництво повинно бути до щого приготоване. Воно повинно тепер дружно підняти клич об'єднаного фронту оборони своїх позицій, для оборони тих здобутків, які воно завоювало довгою і кровавою боротьбою в минулих роках.

Робітник.

НОВІ СОЮЗНИКИ.

"Патріотичні" Крайолупії і Стечишиноупії можуть радіти. Их нова система боротьби з українськими робітниками за посередництвом доносів на дитчі школи — не пішла на марне.

Нову кампанію проти робітничих дитячих шкіл на сході Канади, а саме в Веланд, розпочав польський піп і розпочав її скасатуницький бурси Стечишина. З тою тільки різницею, що висше згадані "народні діячі" доносять перед властимами лише дитчі школи при Укр. Роб. Домах, а польський піп Барон в Веланд підводить під одну большевицьку мірку українські дитчі школи взагалі. І робітничу і другу українську дитячу школу в Веланд він називає большевицькими, в яких впоються в дітей "антихристиянство", "показується дітям черта з рогами і кається, що то бог" і т. п. Одним словом, польський піп правильно зрозумів тактику Край і Стечишина, лише надав її "загально-український" характер.

Зрештою, як нам товариші пишуть, то і тут не обійшлося без помічч "досвідчених" українських денуціаторів. Навіть ці польський молодий попіна є лише орудям старого "ви-

пробуваного" українського денуціатора на сході Канади, якому пресантерівне увірвали платню, а навіть визначили речення "для направлення" парадії в тім змислі, що за означений час він придбає більше парадії. Але парадія як не було, так і нема. Нема їх ні в українського пресантерівського попіна, нема їх і в польсько-католицького. Отож їх чорна будуччина єдина їх на денуціаторським полі. Так би сказати, творять об'єднаний фронт.

Однак на самім початку їм не повезло. Скоро лише появилася денуціція польського попа на українські школи в Веланд, торонтоńska буржуазна газета "Star" сейчас післала до Веланд свого кореспондента. Кореспондент прибувши до Веланд згодосився до мійського мейора і разом з ним відвідав обидві українські школи. Відвідав і нічого ні протихристиянського, ні протидержавного в них не знайшов. Говорив з дітьми, з учителями, з родичами дітей, переглянув шкільні підручники і тільки руками розвів. А мейор міста, переглянувши, що українські діти в своїх школах учаться української мови, історії, висловив своє здоволення. "По моему це наука", сказав він.

Але кореспондент тим не вдоволився. Він допитався в місті до комуніста Блюгермена і почав його питати, що за причина, що піп накипається і робить доноси на українські школи. Причина є та, сказав Блюгермен, що польський піп Барон не має парадії. Люде не йдуть до церкви і не несуть попови грошей і він сердиться та робить доноси.

Отже цілком та сама причина, що і в торонтоњського пресантерівського "отника", що і в нового греко-православія в Саскатуї. Нема парадії! Хто цьому винен? Большевицькі! Справа якраз на часі. І до голосу Край і Стечишина прилучив свій голос і польський попіна. Стечишин з Саскатуї повинен погратулувати своему інспіраторови в Торонто за придбання нового союзника, та ще й з польського табору! Це-ж побіда небажика.

А ви, товариші робітники, читаючи це, подумайте. Навіть кореспондент великої буржуазної газети, навіть сам мейор міста не найшли нічого злочинного в українських дитячих школах в Веланд, а українські і польські чорноризники і "патріоти" денуціують. І то денуціують в оден голос, тоді як в своїх "патріотичних" газетах кричать на Поляків. Ми певні, що "Укр. Голос" нічого не напише проти того польського попа в Веланд, який денуціує українські дитчі школи як большевицькі. Не напише просто тому, що цей польський попіна є ягода того патріотичного крок, яке обробляють і засивають денуціаторським насінням Край і Стечишини.

Мусій.

ГАЛИЦЬКІ ПОЛІТИЧНІ ПАРТІЇ.

Під цю пору нараховують в Галичині чимало партій, може навіть більше, як в довоєнних часах. Щоб приглянутися ближче до цих "партій" і партій, будемо застановитися над кождо зокрема.

1) **Націонал-демократична або трудова партія.** Це партія української буржуазії, адвокатів, більших землевласників, попів, гімназійних вчителів та інших дрібнобуржуї, які всіма вважють себе перед людьми "бідними", а в душі: "панами". Партія ця серед трудових мас фактично впливу не має, з малими винятками, що залишилися старі традиції. Але в самій-же партії немає згоди і вона розколотася аж на три групи: а) петрушевичів, б) тихих угодівців з польською окупацією і в) радифілів. Дві перші групи непримиримі вороги не то комуністи, але й соціалісти, та готові за знищення їх піти на різні підлости. Третья група невизнана, переважно молода, яка нібито дивиться на Радянську Федерацію, шоби вивратися з панського ярма, але тривіхх основ під ногами немає. Сьогодні вже всім відомо річ, що лідер трудової партії в Галичині д-р Володимир Бачинський, безмірний український патріот і "заслужений" народний діяч, враз з такою "заслуженим" Федорцевом, шоби перед приїдденням антагто Галичини до Польщі (при кінці 1922 р.) уйдішли в контакт з польським урядом і перегорювали в справі "мирного життя" з братами — Поляками. Мало того! В. Бачинський тихцем їздив навіть у Варшаву, та був присутній на похоронах вбитого ірєзидента Рєчі Посподитої Польської Нарутовича! Це доказано на громадському суді, який відбувся у Львові, але який "трудова" "Діло" перекутило по своїйому.

Як відомо недавно приїздив якийсь польський посол Дженюккі, високий дуже піп. І галицька буржуазія, власне трудова партія не знала, який найкраще поклонитися та погостити Дженюккі. Ріжні делегації починаючи "трудовами", а кінчачую соціалзрадниками (як М. Вороний і ін.) цілували поповіські руки, жалілися йому на несправедливих польських панів, аж плакали, а з ними й отечь Дженюккі, наїлаючи чесь до сита на бенкеті. Вправді пообіцяв зробити все, шоби тільки "визволити з ярма України" і — поїхав в Варшаву, де зайшов просто до польських міні-

стрів та на запитання, яке виніс він вражіння з Східної Галичини, Дженюккі відповів: "О, дуже гарне! Там зовсім нормальні відносини. Польський уряд справді зробив там дуже багато і ушастивив тих простих, напівдиких мужиків". Але про це патріотичне "Діло" не згадувало ані словом, помімо цього, що ціла польська преса, аж ревіла, так радла словами "українофіла" Дженюккі. Як видно і божі-слуги бубають свиньми...

2) Істнує ще опозиційно націонал-демократична група, що гуртується біля тижевника "Слово". Це переважно ворожо настроєні до В. Бачинського, Федорців і ин. — люди, що задумали зорганізувати українське міщанство, та цим самим поставити протидієну силу своїм собратам — угодівцям. Група ця немає ніяких виглядів на щось більше.

3) **Християнсько-супільна партія** — по програмі є партією буржуазною, попівсько-міщанською. Вона в Галичині і перед війною не була дуже міцна, а сьогодні вся її програма і праця в одній хаті колишнього цисарського радника Барвіньського, який є головою партії, а рідний син секретарем. Більш нікого.

4) **Українські фашисти** пошлю в стадії організації. Головним ватажком являється др. Дмитро Донцов, шоби почав видавати двотижневик "Заграв". Біля себе має кілька енергійних, молодих хлопців і з ними провадить свою роботу.

5) **Українська радикальна партія** — намагається піднятися на ноги. Зараз вона розбита чти не на три групи. Перша — це ліва течія, зложена з кількох молодих хлопців та д-ра Ллі Салагуба. Вони стоять на ґрунті трудової демократії. В їх руках й дуже біденький ти-

жневик "Громадський Голос". В селянських масах радикальна партія стратила давний вплив і взагалі не представляє собою серйозности.

Друга група радикалів держиться осторожн, подається, але не виступає проти лівої течії — молодиків. Це переважно старша радикальна генерація, як Лев Бачинський, Іван Макух та інші.

Третья — це вже крайне праве крило, яке й виступає самостійно під назвою: "Селянська робітничая партія", якої "лідером" є відомий Павло Лаврук з Іспаса. Ця група праює враз з польськими панами та за польські гроші.

6) **Українська соціал-демократична партія.** Ця партія має під своїм впливом українське робітництво, а в останніх часах зуміла згуртувати в своїх рядах будле селянство. Проводить партією самі молоді революційні елементи, старі соціал-угодівці відійшли в бік. Партія У.С.Д. не наскрізь революційна партія і хоч не входить вона, як секція в Комуністичній Інтернаціонал, все-ж таки стоить на платформі радянської робітничої селянської влади, соціальної революції та диктатури пролетаріату. Треба признати, що У.С.Д.П. зробила вже дуже багато (не згадуючи робітництво, шоби само собою) поміж селянством. Сьогодні по галицьких селах істнують вже "ради", в яких гуртуються бідні соціалісти селяне. Свято Першого Мая 1923 р. було доказом, як далеко вперед пішла наша селянська біднота. В деяких селах Покуття (як Валіниці, Трофанівка, Кулачківці і т. д.) доходило майже до боротьби з польськими жандармами, чого перед війною ніколи не було. Так-же само У.С.Д.П. бере верх в організації робітництва.

7) **Комуністична Партія Східної Галичини** з огляду на панський режим, працює в підпольї, тому їй нам додлібно говорити про-неї, і зрозумітих причин. Скажемо тільки, шоби ця партія росте з неймовірною швидкістю і перед одною нею є світла будучність. Бо тільки КП.С.Г. може повести робітництво і селянську бідноту на шлях правдивої, прямої боротьби за визволення трудових мас з шляхоцького ярма, та заведення робітничо-селянської влади.

Зелик М.

РЕВОЛЮЦІЙНИЙ КАЛЕНДАР

28. мая 1906 р. в Тифлісі кинено бомбу в генерал-губернатора.

28. мая 1920 р. приїзд радянської делегації до Лондону.

29. мая 1906 р. в Рилзі розстріляно 8 робітників за убийство пристава.

30. мая 1896 р. катастрофа на Ходівській полі в Москві. Під час коронації Миколи II затолано около 4.000 осіб.

30. мая 1918 р. відкриття контрреволюційної змови — на чолі з правими єсерами в Москві. Сконстатовано звязок змовишків з повстанськими бандами погромщиків в Саратові, бунт козацького генерала Краснова на Дону і повстання білогвардійців на Сибірі.

30. мая 1921 р. декрет про поширення права обміну, купівлі і збуту виробів дрібної кустарної промисловости.

НОВІ ПЕРЕПИСНІ КАРТКИ

Накладом "Укр. Робітничих Вістей" виїшли гарні переписні картки з портретами провідників Радянських Республік. В серію карток входять:

Герб Радянської України, Н. Ленін, Л. Троцький, Г. Зіновєв, Ю. Х. Раковський, Д. Мануйльський, О. Шумський, М. Скрипник, Т. Полюзов, Балкитий (Елланський) і М. Баран.

Ціла серія має 11 карток і коштує тільки 35 центів.

Замовлення посилайте до: Ukrainian Labor News, Cor. Pritchard & McGregor, Winnipeg, Man.

ЗВІТ З ЗАСІДАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ РАДИ У ВІДНІ 3 ДНЯ 16. ЦВІТНЯ 1923.

Присутні: Лев Левіцький, А. Крушельницький, д-р М. Лозинський, С. Вітик, д-р К. Трильовський, В. Панейко, д-р Марітчак, Сінгалевич, Лев Петрушевич, Е. Брайтер, д-р К. Левіцький, д-р Е. Левіцький і Р. Перфешкий.

Нарадами проводить Лев Левіцький.
Панейко: Коли б ми були суспільністю не так анемічною, не такою громадою баранів, то ми зробили б те, що кожна суспільність робить в часі катастрофи. Коли цисарська Німеччина прогнала війну, то німецька Національна Рада поставила під слідство не тільки генералів, але й всіх дипломатів, активно діяючих в часі війни. У нас довели наші т. зв. дипломати до катастрофи. Послідне вирішення антанті це катастрофа, це безперечно вислід політики наших діячів, тому задачу всіх політиків є провірити історію тої катастрофи, дійти до її жерел і поробити висновки хочби найострійші. Не маю на душі заостровати і так вже особисто заострені відносини, але річево мусить дійти до правди, до причини, до жерела, тому потрібне є зовсім правдиве слідство у формі судового. Треба потворити комісії і то не лиш з членів Національної Ради, але й з краю, які видали своє "парере". Слідство має вестися над особами ділаючими:

в період світової війни аж до заключення миру, бо вже основи тої політики мали зародки катастрофи. — дослідження періоду воєнної політики до обняття влади в краю.

період творення Секретаріату оборони Львова, далше Тернопільсько-Станіславівсько-Віденський період, катастрофа в Галичині.

Кам'янецький період аж до опущення армії через диктатора, ціла дипломатична робота закордоном, призд до Відня, виїзд до Парижа, відкинення статута.

період установаження уповажнених, діяльність диктатури закордоном до 14. марта 1923 року.

С. Вітик: підірає внесення Панейка і покликаєсь, що вже тамтого року сформував він ясно свої внески проти Петрушевича і його уряду, але більшість відкинула їх і сказала, що це протидержавна робота.

Д-р К. Трильовський: Погляди п. Панейка є дуже слушні. Були великі хибі особливо в останніх часах. Такий внесок є добрий, але шож, коли обжалована сторона не згодиться. Ми знаємо, що були твої рішення, шоби уряд зробити залежним від Національної Ради, — тимчасом був навіть делегат з краю, але наш уряд зовсім зігнурував усі ухвали і всі пертрактації. От й тепер ми запрошували п. Петрушевича на засідання Національної Ради, але він нас усіх зігнурував. Отже і вигляди таких комісій є мінімальні. До Берліна чи до Данцигу виїхали люди також без рішення Національної Ради і з цілковитим зігнуруванням нашої Закордонної Групи. Така комісія не зашодить, є потрібна, але тяжко, шоби вона що-небудь зробила. Внески Панейка це не зовсім добре сформовані, тому годиться вибрати таку комісію і пропонує: Льва Левіцького, Антона Крушельницького і В. Панейка, як членів тої комісії, якб уложити докладно висвітлені точки і прийшла з ними на пленум.

А. Крушельницький: Такий внесок можна лише привітати, бо він може бути наукою для будуччини, а може навіть для найближчого часу. Піся мене ситуація тепер є того рода, що одноїлий фронт не дається вже удержати. Трудова партія в її діяльності пре до угоди з Поляками, а радикальна партія також. Міжпартійна рада в краю розбилася, радикали виступили з неї, а У.С.Д.П. не брала ніякої участі. Тимчасом чуюмо, що уряд Петрушевича хоче далі політишити і хоче давати прикази, яких ніхто не буде слухати, бо усе розбите. Уважає, шож уряд мусить залишити комітет, але зовсім з иншими цілями і зложений з зовсім инших людей і тому комісія мусить зібратись і скоро винукати виновників.

Перфешкий: завяже, шож годивсь на цей внесок, але коли сейчас виходить вісті, — це вістрі виходить з промови Крушельницького і Трильовського. Він уважає, шож комітет або комісія, яку мається вибрати, повинна бути широкою і вибрана також з членів стоючих поза Нац. Радою, шоби всесторонно висвітлити справу.

Брайтер: думає, шож ініціатива у внесках виходить з шляхотних побудок. Ніхто не може бути проти цього внеску, не внесення є натуральне. Такий рахунок сумління треба було робити часто. Шкода тільки, шож Панейко не поставив того внеску конкретно. Ми не маємо права рішати про це самі, ми маємо право дати ініціативу і переслати до краю, де мають бути покликані представителі всіх партій.

Д-р К. Левіцький: годиться також на вибір такої комісії, однак комісія мусить складатись з делегатів з краю і мусить докладно розглянути всі документи, всі акти, шоби видати безсторонній осуд. Пропонує, шоби до комісії, яка має зайнятись стилізацією внесків вибрати ще і Перфешкого і д-р Марітчука.

Перфешкий: пропонує, шоби до комісії вибрати також д-ра К. Левіцького.

Д-р К. Трильовський: противиться тому мотивуючи тим, шож д-р К. Левіцький безпосередньо перед послідною катастрофою був урядовою особою, отже не може бути членом тої комісії.

Вкінці дискусію замкнено. Внесення ухвалено. Вибрано 6 членів комісії.

Лев Левіцький: запитує д-ра Костя Левіцького, шож уряди головноповажнені на нарадах в суботу і неділю.

Д-р К. Левіцький: відповідає, шож в суботу наради не відбулися, лиш в неділю і шож вони дотичили питань шоби робити з урядом, шоби робити з армією, хто має лишитись, а хто поїхати до краю, чи робити переговори з Поляками, шоби робити з еміграцією.

Наради ще не покінчені, нема отже їх результату. Радить, шоби президія Групи Нац. Ради удалась до д-ра Петрушевича і брала участь в нарадах. Внесення ухвалено.

Лев Петрушевич: ургеє справу еміграції, шоби вона знала, якої лінії має держатись, чи вертати до краю одичнем, чи на підставі якогось спільного порозуміння і спільної маршрути. Це справа дуже пекуча, бо багато людей вибирається до краю.

Лев Левіцький: пропонує, шоби середу призначити на наради комісії, а в четвер продовжати наради Національної Ради, на яких то нарадах комісія подасть сформуловані внески. Внесення прийнято.

На тім закінчено наради і відложено до четверга.

Товаришу Робітнику! Не забувай, шож твоя одинока газета в Канаді — "Українські Робітничі Вісті" — видається лише за твої гроші і инших таких самих, як ти. Памятай, шож твоя газета від нікого не надеться помічч, лише від тебе. Тому прислай передплату і скільки зможеш на пресовий фонд, а цим сповниш свій найголовніший обовязок!

ЗАСУД КАТОЛИЦЬКОГО ПОПА І МІЖНАРОДНИЙ КАПІТАЛ.

Сталось щось нечуваного в царстві кровожадних звірюк — в Світовій Росії. Католицького архієпископа, — який церковні скарби, виманчені католицькими попами на протягу століть, хотів ратувати перед вжиттям їх для прокормлення голодуючих народних мас, — революційний трибунал Світовської Республіки при судив на кару смерті. До революції йшли суди рука в руку з попами, бо піп і судія обороняли завжди справу вишаксу. В страшній Світовській Росії все перевернено до гори ногами. Трибунал оборонає справу працюючого населення, оборонає голодуючих тоді, коли ланове, католицькі й православні попи, залишаються на своїх старих позиціях і продовжують оборону капіталу та оборону дідичів. Немає чого дивуватись, шож весь "цивілізований" світ, бере в оборону католицького архієпископа, який згідно зі своїм покликанням оборонив заробаний скарби перед голодуючим населенням.

Завила католицька Есція. І чомуж би ні? На протягу цілих століть палили католицькі попи в тій чудовій країні кожного противника панського ладу, який тільки думкою прогривався проти католицької церкви.

Закричав і "приятель" Світовської Росії, пан Еріо, представник радикальної відлюдної французької буржуазії. Та буржуазія підчас своєї революції стинала, головні католицьким попом, присвоєвала собі церковні посілості, не тільки, шоби ратувати голодуючих від смерті, але також, шоби удержати революційну армію для боротьби проти панського ладу, який спирався на полах. Попів, які поспили супротивлятися постановам конвенту, відправляли швидко в то царство, яким вони потішались голодуючих і терплячих. Але ті попи не потребували навіть супротивлятися постановам революційної влади, шоби одержати паспорт в царство небесне. Вистарчило, коли вони відмовлялись зложити приречення повного підчинення, або коли вони скривались. Але від того часу минуло більше як ціле століття. Французька велика і дрібна буржуазія вже більше не воює з дідичами. Вона сама перемилилася у вишаксувати повнолючю люду. Вона має вже за собою побовіще 1848 року і ріаню французьких робітників в 1871 році. Тому то є самоарозуміле, шож радикальна французька буржуазія, яка ту на землі бореться проти робітників, заключає мир з небом, а його представниками — а дурисвітами, з попами. Останню постанову французької буржуазії про розділ церкви від держави перевів Комбе, останній нападок радикальної буржуазії. А сучасний французький уряд є близький того, шоби не все назад привернути. Дятого немає чого дивуватись, шож відлюдний Еріо, ворог церкви, який на ярмарку в Лонні мовив до бога процентів, шож він також обурився з приводу нашого присуду.

Протестують і зреформовані жидівські рабини Нью-Йорку. Католицька церква переслідувала їх цілими сотнями років. Жидівський пард був невідомим серед невідомі; але панове рабини забули стару волю: сьогодні жидівські рабини панують над цілим світом. Чому-ж би не мали рабини протестувати проти покарання контрреволюціонерів в монашій расі? Сьогодні ти, а завтра я. Світовська Росія не заважається повісити і духовного представника банкової фірми братів Ротшильдів, посліднього цього революція жадатиме.

Буржуазія цілого світа стає солідарно до оборони зпяряддя свого пановання. Католицька церква не є головною збрюкою капіталістичного пановання. Воно спирається ще й на инших церквах, на пресі всіх мішанських партій та навіть і на відлюдній науці. Але не смій рушити нічого мого! — кричить веселитий капітал. І там, де на охорону капіталу, де на охорону його слуг повстає католицький піп, протестантський пастор і жидівський рабін, там де продажна преса і ре менше продажна наука беруть на себе оборону капіталу, чи можуть там мовчати опортуністичні проводирі партій, ці вірні слуги і глуші блази капіталу? Запекочілись проводирі опортуністичних робітників Англії — старий чесний Ленсборі і Бен Торнер. Не маючи відваги пірвати до буржуазії, цілком природно, шож не стає в них відваги для того, шоби првати й з духовними слугами буржуазії. В орокових роках минулого століття революційні робітники Англії видали за свої гроші твори Фаєрбаха звернені проти всякої релігії. А проводирі реформістичних робітників Англії ходять в свитчонному одінню і в циліндрах до церкви, шоби бути подібними до инших "порядних" людей. Шож роблять шубрачки для обмундунуваних, але глуші представники англійської робітничої класи роблять з переконанням. Старик Ленсборі хоче викувати з церкви й релігії збрюку для осоводження робітничої класи а старик Бен Торнер посилає нам телеграму: "Людське життя є дороге. Не відшайте архієпископа". Англійська робітничка партія не виділа навіть десятої частини грошей на протестантийську телеграму проти розстрілу страйкувачих робітників південної Африки. Та коли йде справа про попів, тоді прагає вона собі, шож людське життя є святе і старий Ленсборі відкликається до нашої великодушності. З того революційне робітництво може переконатись, шож веселитий капітал спирається не тільки на багнетах, на попіському обмані, на міщанській пресі й науці, але шож його останню а може й найсильнішою опорою є духовне рабство реформістичних проводирів робітництва.

Першим голосом в тому спільному хорі веселитий буржуазії, світовий контрреволюцій, співає папська Польща. Вона має й повне право до того. Польща хвалиться ще до сьогоднішнього дня тим, шож вона на протягу цілих століть була охоронним валом християнства проти Татар. Польським дідичам і польсько-жидівським капіталістам не загрожує вже Татар. Ім загрожує селянин, якого вони грабують; ім загрожує робітник. Польська буржуазія може з гордістю твердити, шож вона не потребує порятати аї старими традиціями боротьби проти церкви. В найкращих часах польського лібералізму боролась вона проти шляхти та її опори, католицького клерикалізму, шож найвище на сторінках двох, трох тижневиків. Так званний польський позитивізм не йшов далше перекладів кількох противрелігійних книжок. Для того голова польського позитивізму, Святоховський, без найменших викидів сумління міг скінчити свою кар'єру в найбільше реакційній, в найбільше клерикальній польській державі Європи. Світовський уряд зробив все шож вимагали інтереси російського пролетаріату й селянства і пан Сікорскі не є тим мужем, який може нагнати страху совітовському урядові. На всі погрози пана Сікорського й польської мішанської преси відповімо коротко: "Руки геть!"

Всеросійський Центральний Виконавчий Комітет ствердив, шож присуд вповні відповідає почуттям права революційних пролетарських мас, шож революційний трибунал добре поступив, шож він присудив до карі смерті тих католицьких попів, які супротивлялися допомоговій акції мільонам голо-

ДО ІНФОРМАЦІЇ НАЗАРУКА "ПРО КАНАДУ Й НАШ НАРІД У НІЙ".

(Увага, які п. Назарук повинен би використати при писанню своєї обіцяної книжки.)

(Продовження.)

І Боберський оповідав йому цікаві пригоди на тім тлі. А "наш поважний працівник в "Форті Віліям", п. Брилинський навіть обчислив Назарукові, шож в його місті

"...наші люди випивали річно алькоголю за 150,000 до 170,000 доларів!"

Як це Брилинський обчислює? Назарук пише, шож Брилинський обчислює "сумлінно". Він

"...уважав на тих, шож розвозили бочками алькоголь і числав, скільки склали перед домами наших".

Назарук дає кредит і такому безглузду оповіданню Брилинського. Він вірить акому-будь пиянці, шож бігає за "бочками з алькоголем". Хто знає Форт Віліям, той сердешно висміє і Назарука і Брилинського, бо нікотрий з них не встиг би бігати за троками і возами по тому місті, шоби в сей кумедний спосіб обчислити, скільки алькоголю розвозять до домів тамошних Українців.

Загаломо відомо, шож пиянство, проти якого ми завжди боремось і боремося, ще й нині поширене в містах, а ще більше на фармах. Але поширене воно не лише серед Українців, а й серед других народностей. І рішучо неправдою є твердження, шож наші фермери і робітники пють найбільше і "все пропивають", а англійські робітники і фермери "святі та божі". Пиянці є між Англіянами і між населенням инших народностей і то не в меншій мірі, чим серед Українців. А знова серед українських робітників і фермерів є багато людей чесних і тверезих, особливо в робітничих організаціях, які можуть бути приміром і для найкультурніших народів.

Але цікаве тут те, шож Назарук і словечком не згадує про пиянство своєї інтелігентної братії, але про те, шож то імено вона розвозила підчас кожних виборів алькоголь між наших фермерів і робітників та троля їх довгі часи, шоби задурманених алькоголем запродати буржуазним партіям. Вона, ця паршина інтелігенція, шож тупоче тепер коло Назарука, поширила пиянство між нашими фермерами і робітниками. А сама вона, шоби здорова була, сама дудить по нинішній день, аж очі вилазять. Пють попи, пють меншани, бизнесмени, пють деякі до нестями і Назарук це знає, бо мусів нераз знанухати від них самогонку, але він про них — ні слова. Та не тільки, шож не інтелігентна братія, але й самогонкою торгує, в карти грає, до криміналу попадає — але це "свої", про них треба Назарукові мовчати. А дуже було цікаво п. Назаруку, верти їх у свою книжку та сказати правду, як то наші доктори і попи "пияними автомобілями" зизгаками по вулицях їздили, як поціція їх автомобілі доганяла і до арешту на прохолоду браа. Про "наскудні подвиги" тої інтелігентної зграї — її крадіжні, насильства, про студії в криміналах, про "дохторів", шож на лікарів ніколи не вчилися а "лічать" несвідомих "наших людей" з доларів (Назарук їх дуже добре знає), або про так званіх "докторів хіропрактики" (по нашому — "докторів шкіропрактики"), про своїх товаришів таких, як той у "Форті Віліям", шож через "сімейні справи" протягом послідних кількох літ, скриваючись перед поліцією, тікає з міста до міста, і т. д. Бодай трохи правдивого світла на них... це ж ім слава належить, вони ж "патріоти!"

Не звалюйте всьог "слави" на "масу наших людей". Лишіть фермерів і робітників трохи в спокою, не лугайте їх, а заберіть від них тої деморалізоторської інтелігентської хлам і самі відцепіться від них, а побачите, шож вони скорше позбудуться зла, яке їх тепер переслідує.

Що Назарук "чує" про українські організації і пресу в Канаді.

Українські організації в Канаді "на доріжку". Він каже, шож

"...був уже в багатьох організаціях в різних містах і місточках Канади і скрізь питав (тай запису-

вав) коли вони основані, скільки мають членів, чи мають свій власний дім" і т. д.
"Панки одні" він ("Братство св. о. Николая" у Вінніпегу) має понад 1000 членів. Інші — се малі товариства, переціно коло 40 членів, багато по 20 до 30".

Назарук не каже, шож він був лише в церковних і націоналістичних організаціях, але ні в одній робітничій, — за винятком хіба того, шож був в офісі Укр. Робітничого Дому в Вінніпегу і то не за інформаціями про нашу організацію, а з просьбою, шоби йому не шкодити в збиранню доларів для його, так званого, "правительства". Отже про українські робітничі організації і пресу він знає лише те, шож чув від ворогів цих організацій. Тому говорить він брехню, шож лише "Братство св. о. Николая" має понад 1000 членів, а всі прочі переціно коло 40 членів. Не завдає Назарукові і тим, кому він переповів брехню про тутешні українські організації знати, шож найбільшою і дійсною українською організацією в Канаді є "Стоварищення Український Робітничий Дім", шож має коло 3,000 членів, а самі його поодинокі відділи, в таких містах як Вінніпег, Торонто і Едмонтон мають по кілька соток членів. Відтак іде "Українська Секція Робітничої Партії Канади", шож числить коло 800 членів, а її відділи в Вінніпегу і Торонто мають звичайно поверх сотки членів кожний. "Робітничі Запозомогове Товариство" в самім Вінніпегу має 240 членів. Про ці немили "патріотам" організації Назарукові не сказали його приятелі, а може він сам вдає, шож про них нічо не знає.

"Майже в кожній місцевості є по три доми, власність української організації: 1. гр. катол. 2. націоналістів (яких називають православними) і 3. большевників. І звичайно — всі доми в довгах".

Це теж брехня, бо не "майже в кожній місцевості є по три доми" і не "всі ті доми в довгах". Найбільше є — робітничих і фермерських домів, а найкращими з них є доми — Стоварищення Укр. Роб. Дім. Давніше побудовані доми Стов. У. Р. Д. вже виплачені, а недавно побудовані ще мають порівняно не багато довгу. Шож до греко-католицьких домів, то вони є переважно домами єпископа Будки, або належать до французьких попів, отже до римо-католиків. Про доми націоналістів нема шож й згадувати.

"А над нашими (не раз дуже гарними й великими "Робітничими Домами" висить крім економічної небезпеки одна може й більша небезпека".

"Треба їх просто подпалити, як вони перест стигнуть на будову, от хочби так, як у Вінніпегу, шож варта 60,000 доларів".

"А як уже дім урешений цілком, тоді — приклад до них чужинці та в ім "інтернаціоналізму" домалються приняти у членів... Іх приймають. По якійсь часі чужинці (се звичайно "Росіян" всякого роду, Жиди, Польки, настоячі Руські і т. н.) зачинають довод дивну "дискусію"... шож, обертаєсь кола закру: "Чому сей дім має називатись українським?"

"Річ ясна, шож коли одного гарного дня одна з груп тих чужинців (котрі навіть у Канаді бавлять ся в імперіялізм на чужій праці) — матиме принакову більшість і захопить такій дім у свої руки, — то він, той кривавий овод праці української робітничої класи — переає в чужі руки і якийсьбу способом стане жидівським, польським, російським домом".

Дурний того Назарука піп хрестив, скажуть члени Стов. Укр. Роб. Дім, перетавити наведені його слова. Перше всього, "мощіанне міністрє", Укр. Роб. Дім в Вінніпегу варта не 60,000, але коштує він нас готівкою поверх 72,000 наших тяжко запрацьованих доларів, а много праці, шож варта тисячі доларів, ми самі в нього даром вложжи, бо ми самі його собі будували. А варта він нині поверх 100,000 доларів. По друге, жадної економічної небезпеки наші "Робітничі Доми" не бояться, бо ми краще міряли свої сили, чим Назарук Канаду, і точніше обчисляли свої засоби, чим Назаруку горілочайний експерт з Форт Віліяма горілку, шож її мали ніби-то випивати тамошні "наші люди". Вартість всіх наших "Робітничих Домів" виносить коло 250,000 (чверть мільона) доларів, а на це ми маємо всего довгу коло 55,000 доларів. І позички затягали ми не в банках а у своїх товаришів-членів. Цей довг в порівнянню з нашим майном нам не страшний і ми його скоро сплатимо. Не потребує Назарук журитись нашими домами а деякій радить греко-католикам та націоналістам, які ім вдержати їхні заморгдєвані доми.

(Кінець буде.)

муж польської республіки, а імено англійський міністр закордонних справ, Балфорд. Він грозив, шож переслідуватиме він нас на суші, на морі й в повітрі, коли не відступимо від наших "злочинів". Світовський уряд з обуренням відкинув погрози представника найбільше могутчої капіталістичної держави Європи. Світовський уряд зробив все шож вимагали інтереси російського пролетаріату й селянства і пан Сікорскі не є тим мужем, який може нагнати страху совітовському урядові. На всі погрози пана Сікорського й польської мішанської преси відповімо коротко: "Руки геть!"

Всеросійський Центральний Виконавчий Комітет ствердив, шож присуд вповні відповідає почуттям права революційних пролетарських мас, шож революційний трибунал добре поступив, шож він присудив до карі смерті тих католицьких попів, які супротивлялися допомоговій акції мільонам голо-

держав, які підготовляються до наступу проти нас.

Міжнародна контрреволюція може кричати, скільки її подобеться. Світовська Росія не дозволила імперіялістичним державам вмішуватись в її внутрішні справи навіть тоді, коли вона була ще слабою. А тим менше сьогодні!

"Правда".

МІСЯЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ У.Р.Д. В ВІННІПЕГУ!

Подається до відома всім членам відділу Українського Робітничого Дому в Вінніпегу, шож місячні збори відділу відбуватимуться в неділю, 3. червня, о годні 8-їй вечером в Укр. Робітничім Домі.

Обовязком кожного члена відділу прибути на ці збори, позаяк є важні справи до поладження.

Заряд.

